

Den lilla fiskarflickan.

(Musiken af *L. Waldmann*.)

Det var en gång en liten tärna,
En fiskarflicka täck,
Så dristigt glad och käck.
Och ensam i sin båt så gärna
Hon for på hafvet ut
Trots stormens vilda tjut.
En dag där döko upp ur våg
Sjöjungfrur små med vänlig håg;
De hördes henne varna: »Akta dig!»
Vid böljors gång
Så klingar deras sång:
»Fiskarflicka lilla,
Det kan gå dig illa;
Far ej ensam ut på haf,
Du så lätt kan gå i qvaf!»

Hon sad' till dem: »Så låt mig vara!»
Och for trots stormens tjut
På vida hafvet ut.
Då dök där upp tritoners skara.

När dem hon komma såg,
Då bröts den djärfvas håg,
De gripa hennes lätta båt
Och förr'n hon anar ondt försåt
De slunga den mot skären. »Akta dig!»
Vid böljors gång
Så klingar deras sång:
»Fiskarflicka lilla,
Det kan gå dig illa;
Far ej ensam ut på haf,
Du så lätt kan gå i qvaf!»

En sjöman ung, så skön att skåda,
Vid hennes jammerskri
Nu står den arma bi.
Nu är hon frälst ur dödens våda;
Med van och säker hand
Han ror sin båt i land.
Snart satt hon där på stranden grön,
Men räddarn nu begär sin lön.
De små sjöjungfrur varna: »Akta dig!»
Vid böljors gång
Så klingar deras sång:
»Fiskarflicka lilla,
Det kan gå dig illa;
Far ej ensam ut på haf,
Du så lätt kan gå i qvaf!»

(Efter tyskan.)